

Opfindelse, som med ét Slag skal gjøre ham berømt og lykkelig. I navnløs Uro venter hun fra Dag til Dag paa, at Sejersbudskabet skal bringes ham. Ja, og saa imidlertid er Timen kommen, hvor hendes Kjærlighed, der saa længe har været indestængt, bryder som en brusende Flod gennem Dæmningen, rivende med sig alt, hvad der hedder Pligt, Værdighed, Hensyn til Verden, . . . Timen, hvori den Mand, hun elsker, staar som en slagen Mand med knuste Forhaabninger, haanet og beskyldt for Uredelighed af de Mennesker, han har viet sit Livs Gjer-ning til. I det Øjeblik har hun truffet sit Valg. Kjækt stiller hun sig ved hans Side, forsvarer ham mod de Beskyldninger, der slynges ham i Ansigtet. Og saa viser hun ham sin Tro paa den Sag, han har ofret sig for, ved at gaa med ham . . . bort fra alt det traditionelle, det nedarvede for at leve Livet og dele Arbejdet med ham, . . . følgende ham ud til det Uvisse, til Kampen for Lykken.

Har Alice handlet ret eller uret her?

Ja, det er det Spørgsmaal, der trænger til at drøftes og løses af vor Tid.

Forfatterinden søger sikkert at vise os, at Alice har gjort ret, thi Historien ender lige saa lykkeligt, som den begyndte, med, at hver især bliver forenet med sin første Kjærligheds Gjenstand.

Men kan Verden, kunne Menneskene bringes til at se Sagen i det samme Lys? Forholdet mellem Torell og Alice maa jo dog kaldes et frit Kjærlighedsforhold, hvor omhyggelig Forfatterinden end har søgt at svøbe det ind i Lovlighedens Form ved strax i den følgende Akt at præsentere Alice som Torells Hustru. Et frit Kjærlighedsforhold . . . „Fri Kjærlighed“ . . . Sproget ejer intet Udtryk, der er blevet saa latterlig misfor-staaet og mishandlet som dette Begreb. Alene at nævne „Fri Kjærlighed“ er en Taktløshed, der straffer sig selv, og at ytre Sympathi derfor er ensbetydende med at begaa en grov For-brydelse.

Men hvad er da egentlig „fri Kjærlighed“, og findes der som Modsætning hertil en bunden? Er Kjærlighed bunden, ufri, naar den findes indenfor et lykkeligt Ægteskabs Ramme? Nej, umuligt! Intet Menneske kan tvinges til at elske eller lade være at elske, fordi Kjærlighed er det skønneste og stær-keste, Naturen har udrustet Mennesket med.